

Η αλλαγή είναι ένας όρος πολύ αγαπητός στον άνθρωπο, αλλά εμφανίζεται συνήθως όταν αρχίζουν να εκδηλώνονται έντονα τα διάφορα προβλήματα και ζητούν λύσεις.

Στο σύμπαν όμως η αλλαγή είναι μια συνεχής διαδικασία με σκοπό τη διατήρηση της ζωής και της εξέλιξης. Η Αλλαγή βρίσκεται μέσα στους κόλπους της Ζωής ως αναπόσπαστο στοιχείο της.

Ο άνθρωπος μέσω και δια της αλλαγής, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στη φύση, προσπαθεί να διατηρήσει τη δική του, ατομική ζωή, με εντελώς εγωκεντρικό τρόπο! Δεν πιστεύει πραγματικά, ο άνθρωπος, ότι το καλό όλων είναι καλό και για τον ίδιο!

Γι' αυτό, όσο τα θέματα που τον αφορούν νομίζει ότι πηγαίνουν καλά, δεν ενδιαφέρεται για αλλαγές στη ζωή του και προσπαθεί με κάθε τρόπο να συντηρήσει τα κεκτημένα. Όταν τα πράγματα όμως δυσκολέψουν, τότε θυμάται την αλλαγή, όχι τη δική του, αλλά των άλλων.

Ο καθένας ονειρεύεται να αλλάξει τον κόσμο, αλλά κανένας δεν έχει σκοπό ν' αλλάξει τον εαυτό του.

Η αλλαγή όμως δεν πρέπει να στηρίζεται στο τι μας αρέσει και τι όχι.

Η πραγματική αλλαγή επομένως χρειάζεται να αποτελεί για τους ανθρώπους μια συνεχή διαδικασία στον τρόπο ζωής τους, ως άτομα και ως σύνολο, με στόχο την εξέλιξή τους, σύμφωνα με την τάξη τους και την φύση τους.

Στην πραγματικότητα μπορούμε να κατευθυνθούμε προς μια ορθότερη δράση, μονάχα όταν έχουμε συνειδητοποιήσει τις εσφαλμένες, για εμάς, κινήσεις και συμπεριφορές στη ζωή.

Η πρώτη τροποποίηση που πρέπει να επιτευχθεί, είναι στην θέση από την οποία παρατηρούμε τον εαυτό μας και την ζωή. Η αμέσως επόμενη τροποποίηση αφορά στον τρόπο με τον οποίο εστιαζόμαστε στο πρόβλημα. Χρειάζεται να μάθουμε να «βλέπουμε» τα πράγματα, γι' αυτό και είναι απαραίτητη η «αποστασιοποίησή» μας από τα πράγματα.

Είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε έναν καινούργιο τρόπο ζωής. Καινούργιο όχι σε ό,τι αφορά τις αξίες και τις αρχές του, αλλά νέο σε ό,τι αφορά την αναγκαιότητα να απαλλαγούμε από τις παλιές και περιεργές νοοτροπίες και συμπεριφορές, οι οποίες αλλοιώνουν την φύση του είναι μας και μας εγκλωβίζουν σε μια επαναλαμβανόμενη καθημερινότητα και άρα σε μια νεκρή εξελικτικά οδό.

Με την αλλαγή μπαίνει ο άνθρωπος σε μια κατάσταση νέου ξεκινήματος, γνώσης, ζωής,

αγάπης, εφαρμογής. Κάτι σταματάει και κάτι ξεκινάει από την αρχή ή από εκεί που ξεκίνησε με ένα νέο βλέμμα, με νέα εργαλεία, με νέα μέσα, με νέο μυαλό καλύτερο, καθαρότερο και με πιο ανοιχτή καρδιά. Ο παλιός άνθρωπος δίνει την θέση του στον νέο άνθρωπο μόνο όταν αντιληφθεί το τέλος, τα όρια.

Είναι ένας «θάνατος», αλλά και ταυτόχρονα μια καινούργια «γέννηση». Θάνατος για το παλιό και γέννηση για το νέο!

Υπάρχει η περίπτωση να υποφέρουμε υπερβολικά μέχρι να πούμε δεν αντέχω άλλο, κάτι πρέπει ν' αλλάξει και η άλλη περίπτωση να μην υποφέρουμε πολύ, να καταλάβουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και να είναι πιο ανώδυνο το πέρασμα στη νέα συνθήκη.

Η γενική τάση των ανθρώπων είναι, προκειμένου να αποκλειστούν οι εξελίξεις, οι καινούργιοι χρόνοι, συνεχώς να μετατρέπουν τον Χρόνο σε περιορισμένο και στατικό χώρο. Η μετατροπή του Χρόνου σε χώρο είναι η εγγύηση αποφυγής κάθε αλλαγής. Ο χώρος μπορεί να είναι μια σταθερή μορφή ή συνθήκη στην οποία αισθανόμαστε ασφαλείς.

Η διαρκής προσπάθεια, άμεση ή έμμεση, της απαλλαγής από την αλλαγή στο όνομα σταθερών μορφών γνωστών, οικείων και διαθεσίμων αποτελεί το βαθύτερο λόγο των κρίσεων στις κοινωνίες.

Ό, τι συμβαίνει πρέπει να το μεταφέρουμε σε σταθερή μορφή γνωστή και οικεία προκειμένου να μην παρασυρθούμε σε περιοχές και σε πρακτικές, οι οποίες μας είναι άγνωστες.

Ο φόβος του αγνώστου κάνει τον άνθρωπο να αντιστέκεται στον εκσυγχρονισμό, στη σύγχρονη ζωή των πάντων, στη βίωση του πραγματικού Χρόνου.

Αυτό σημαίνει ότι δεν ζει στον πραγματικό Χρόνο της εποχής του. Επομένως μπορεί να διευρύνει τις γνώσεις του σε πλάτος, αλλά δεν διευρύνει τη συνειδητότητά του σε βάθος! Έτσι ο χρόνος, που συνδέεται με την κίνηση, παραμένει κλειστός και ανακυκλούμενος, άρα δεν συντελείται αληθινή εξέλιξη, παρόλο που φαίνεται να υπάρχει αλλαγή! Επομένως, με

τον τρόπο αυτό της ζωής του, ο άνθρωπος, δεν έχει μέλλον. Ζεί πραγματικά στο παρελθόν.

Η εξέλιξη δεν αφορά στις εξωτερικές μορφές της ζωής, αλλά στην ουσία τους. Άρα στην κοινωνία δεν έχει και τόση σημασία ο τρόπος με τον οποίο φαίνονται τα πράγματα, αλλά η ποιότητα της ουσίας τους!

Η Αλλαγή, επομένως της Ουσίας σημαίνει Μεταμόρφωση!

Θα πει κάποιος ότι αυτά είναι φιλοσοφίες! Πολλές φορές όμως η φιλοσοφία είναι περισσότερο πραγματική, από τον δήθεν ρεαλισμό της εποχής μας!

Γιατί αυτό το είδος ρεαλισμού που διέπει τον άνθρωπο σήμερα, απ' ό,τι φαίνεται, είναι ένα σύνολο ψευδαισθητικών καταστάσεων και απουσία της πραγματικής όψης της ζωής!

Ζούμε σε έναν φανταστικό κόσμο όταν είμαστε κολλημένοι στο παρελθόν ή νομίζουμε ότι σχεδιάζουμε ένα καλύτερο μέλλον, τη στιγμή που χάνουμε από τα χέρια μας την αξιοποίηση του παρόντος μας!

Κάθε μέρα που περνά χρειάζεται να γίνουν, τόσο σε ατομικό, όσο και σε συλλογικό επίπεδο, χιλιάδες αλλαγές. Η αλλαγή, αν είναι αληθινή, μεταφράζεται σε συγκεκριμένη συμπεριφορά μέσα στην καθημερινότητα, μέσα από συγκεκριμένες πράξεις και όχι λόγια στη ζωή μας.

Το θέμα είναι ότι ενώ όλοι οι άνθρωποι τάσσονται υπέρ των αναγκαίων αλλαγών, όταν έρθει η ώρα γι' αυτές τις καθυστερούν ή κάνουν πίσω με χίλιες δικαιολογίες. Έτσι διαιωνίζεται η συνθήκη της στασιμότητας ή της οπισθοδρόμησης της εξέλιξης.

Τότε «η αλλαγή» γίνεται παγίδα, που εγκλωβίζει τον άνθρωπο, κι ας νομίζει ο ίδιος ότι προοδεύει!

Σταμάτης Τσαχάλης

□

□

□